

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Internal Supervision Model for Enhancing Teachers' Classroom Research

Impacts on Student Academic Achievement

อินทิรา ชูศรีทอง¹

Inthira Choosithong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียน 2) เพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านพิมานท่า จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กลุ่ม แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกต และประเด็นสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียน พบว่า 1) ครูไม่ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา 2) ครูไม่มีความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาขาดการนิเทศภายในที่เป็นระบบ แนวทางการแก้ปัญหา คือ ใช้การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และครูนำการวิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ กระบวนการนิเทศ แบ่งเป็น 3 ระยะ 5 ขั้นตอน คือ ระยะก่อนนิเทศ : ขั้นที่ 1 ประเมินและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 2 ออกแบบและวางแผน ขั้นที่ 3 สร้างเครื่องมือ สื่อ และนวัตกรรม ระยะระหว่างนิเทศ : ขั้นที่ 4 การนำไปใช้พัฒนาครู โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง (On the Job Training) และ ระยะหลังนิเทศ : ขั้นที่ 5 ประเมินผล

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการนิเทศภายใน พบว่า (1) ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนา (2) ครูมีความคิดเห็นต่อคุณภาพด้านกระบวนการของรูปแบบและการพัฒนาครู ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (3) ครูมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (4) คุณภาพผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูภาพรวมอยู่ในระดับดีเด่น (5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษา (6) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของครูภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (7) ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศภายใน, การพัฒนาครู, วิจัยในชั้นเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านพิมานท่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

¹ Director of Ban Phiman Tha School Under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: อินทิรา ชูศรีทอง, ch.indhira@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to 1) This research addresses low academic achievement among students in Thai language, Mathematics, Science and Technology, and English as a foreign language at Ban Phiman Tha School. The study had three main : (1) to investigate the causes of poor academic performance and potential solutions; (2) to develop an internal supervision model for enhancing teachers' classroom research practices that improve student learning outcomes; and (3) to evaluate the effectiveness of this model on student academic achievement. The population consisted of 6 teachers from Ban Phiman Tha School. Research instruments included document analysis forms, in-depth interviews, questionnaires, tests, evaluation forms, observation protocols, and focus group discussion guides. Data were analyzed using descriptive statistics percentage (%), mean (μ), standard deviation (σ) and content analysis.

The research findings reveal that

1. This study investigated the causes of low academic achievement in Thai language, Mathematics, Science and Technology, and English among students at Ban Phiman Tha School, finding that teachers lacked classroom research processes to identify root causes, had insufficient knowledge for addressing learning issues through research, and school administrators lacked systematic internal supervision. The recommended solution was internal supervision to enhance teachers' classroom research skills, enabling them to improve student outcomes.

2. The developed internal supervision model for promoting teachers' classroom research impacting student achievement comprised 1) principles 2) objectives 3) processes 4) evaluation and 5) success conditions. Its process involved three phases and five steps : pre-supervision (assess and analyze problems, design and plan, develop tools media and innovations); during supervision (workshops and on-the-job training in classrooms); and post-supervision (evaluate results)

3. Results showed significant improvements post-intervention: teachers' classroom research knowledge and skills were rated excellent; research outputs were outstanding; student achievement exceeded school targets; and both students and teachers expressed highest satisfaction with the learning management and supervision model, respectively.

Keywords : internal supervision, teacher development, classroom research, academic achievement

บทนำ

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง และเป็นปัจจัยในการพัฒนามนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 (2560 : 23-24) ที่มาตรา 80 (3) บัญญัติว่ารัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายการศึกษาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมาย เพื่อการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตรา 80(5) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะวิทยาการแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่ข้อมูล ผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ และมาตรา 80(6) ส่งเสริมและสนับสนุน

ความรู้รักสามัคคี การเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาติ ตลอดจน ค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ (2563 : ฎ) ระบุแนวทางการดำเนินงานเพื่อ การพัฒนาการศึกษาของไทยให้มีสมรรถนะด้านการศึกษาระดับสูงขึ้นไปในเวทีสากล และยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ด้านการศึกษาของประเทศว่าควรพิจารณาทบทวนถึงกระบวนทัศน์ (Paradigm) ในการจัดการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยตั้งต้นของคุณภาพการศึกษาที่สำคัญที่สุดคือ ครู การผลิตครูใหม่ และการพัฒนาครูประจำการ จำเป็นต้องได้รับการปรับระบบอย่างจริงจัง เข้มข้น เร่งด่วน

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาศึกษา (2562 : 6-12) กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนี้ หมวด 4 ได้ระบุเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 ระบุว่า ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในเรื่องการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และมาตรา 24 (5) ส่งเสริมสนับสนุนผู้สอนให้ สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการจัดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้และ มีความรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรา 30 กำหนดให้ สถานศึกษาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่าหน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อ พัฒนานักเรียนและส่งเสริมการใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ เช่นเดียวกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563 : 10) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ระบุว่าให้สถานศึกษาพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียน ตามศักยภาพและความถนัด โดยจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นขั้นตอนของกระบวนการวิจัยที่ หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับบทยักขก พิชัยช่วง (2562 : 64) พบว่า การที่ครูทำวิจัย ในชั้นเรียนโดยการเลือกปัญหาที่สอดคล้องกับสภาพจริงจะเกิดประโยชน์และสร้างคุณค่า สามารถนำมาพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ให้ห้องเรียนได้จริง และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

โรงเรียนบ้านพิมานท่า เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 จัดการ จัดการเรียนรู้อัตนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 มีนักเรียน 59 คน และครู 6 คน ข้อมูลจาก รายงานผลการประเมินตนเองระดับสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2562 -2564 (3 ปีการศึกษา) พบว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด 4 กลุ่มสาระเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 75.69 รองลงมาคือภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 77.78 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 77.84 และภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 78.74 ตามลำดับ ข้อมูลสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นนำไปสู่การค้นหาคสาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนต่อไป

ผู้วิจัยค้นหาสาเหตุของปัญหาโดยการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group interview) กับครูทุกระดับชั้น ใช้คำถามที่มี การกำหนดประเด็นหรือวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้เกิดความคิดและการตัดสินใจ ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบโต้และ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้วิจัยทำให้ทราบถึงสาเหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษา 3 ประเด็นดังนี้ 1) ครูไม่ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา 2) ครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัย ในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ 3) ผู้อำนวยการสถานศึกษาขาดการนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู

อย่างจริงจัง จากสาเหตุของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะนี้โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านพิมานท่า จำนวน 6 คน ได้ข้อสรุปการแก้ปัญหาข้างต้น ดังนี้ 1) พัฒนาครูให้มีความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศภายในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

จากสภาพสาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาครูให้เกิดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและมีความสามารถในการใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน พัฒนาและแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำกับ ติดตาม ชี้แนะ และประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียน
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจนได้กรอบแนวคิดการวิจัย 3 ขั้นตอน 16 กิจกรรม ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านพิมานท่า ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 57 ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) 2) แบบบันทึกข้อมูลการระดมสมอง (Brainstorming) 3) แบบบันทึกข้อมูลการระดมสมอง (Brain Storming) 4) แบบบันทึกสาระสำคัญของเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 5) แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบ 6) แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ครูโรงเรียนต้นแบบ 5) แบบบันทึกการประชุมทางวิชาการ (Academic Meeting) 7) แบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และประโยชน์ของร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเอกสารประกอบ 8) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) 9) แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 10) แบบประเมินคุณภาพด้านกระบวนการการนิเทศภายในและการพัฒนาครู 11) แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู มีลักษณะเป็นแบบประเมินระดับคุณภาพแบบแยกส่วน (Analytic-scoring Rubric) 12) แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู 13) แบบบันทึกผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 14) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ใช้วิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 15) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 16) แบบบันทึกการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามแนวคิดของ Rovinelli & Hambleton (1976 : 14) ผลการตรวจสอบพบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.80 และ 1.00

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน 16 กิจกรรม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

1. การศึกษาสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2. การระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ดังนี้

1. การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ การนิเทศภายใน การวิจัยในชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. การศึกษาพหุกรณี (Multi-case study)

3. การประชุมทางวิชาการ (Academic Meeting)

4. การยกร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5. การตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

6. การทดลองใช้ (Try-out) ร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 8 กิจกรรม ดังนี้

1. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต่อคุณภาพครูด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต่อคุณภาพด้านกระบวนการนิเทศภายใน และการพัฒนาครู

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต่อคุณภาพครูด้านทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต่อคุณภาพครูด้านคุณภาพผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู

5. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต่อคุณภาพนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านความพึงพอใจของครูต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

7. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

8. การสร้างองค์ความรู้ร่วมกันหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาผลการวิจัย ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ของประชากร (μ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (P) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (Item Total Correlation) ใช้ค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ค่าความเชื่อมั่น

ของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -coefficients) ค่าความยากของข้อสอบ (Item Difficulty) และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson 20)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแต่ละข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษา พบว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจากสาเหตุดังนี้ 1) ครูไม่ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา 2) ครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาขาดการนิเทศภายในที่เป็นระบบ แนวทางแก้ปัญหา คือ 1) พัฒนาครูให้มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) 2) ครูนำความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้กับนักเรียนของตน (On the Job Training) และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำเชิงวิชาการ โดยการนิเทศภายในที่เป็นระบบและเป็นที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแบบ Coaching & Mentoring เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู และสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ กระบวนการนิเทศภายใน 3 ระยะ 5 ขั้นตอน ผลการตรวจสอบรูปแบบและเอกสารประกอบโดยวิธีชิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ตามแนวคิดของ Eisner (1979 : 192-193) ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และประโยชน์ ภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.80 และ 1

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า 1) คุณภาพด้านกระบวนการนิเทศภายในและการพัฒนาครู ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านพิมานท่าหลังการพัฒนา มีค่าสูงกว่าก่อนการพัฒนา 3) ครูมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนภาพรวมและรายบุคคล ระดับดีเด่น 4) คุณภาพผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูรายบุคคลของครูภาพรวมอยู่ในระดับดีเด่น 5) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษา 6) นักเรียนมีความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ของครูที่ใช้การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 7) ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 8) การสร้างองค์ความรู้ร่วมกันหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) สรุปได้ว่า ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครู เห็นประโยชน์และความสำคัญของรูปแบบการนิเทศภายใน ช่วยพัฒนาครูและแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษาได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษา สาเหตุของปัญหาเกิดจาก ครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ในการแก้ปัญหามาการจัดการเรียนรู้ และผู้บริหารสถานศึกษาขาดการนิเทศภายในที่เป็นระบบ แนวทางแก้ปัญหาคือควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การทำวิจัยในชั้นเรียน และการนิเทศภายในจากผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นระบบ สอดคล้องกับ ซอลัดดา ลิมา (2562 : 483-485) ที่ได้ศึกษาบทบาทการนิเทศภายในและ

แนวทางการส่งเสริมบทบาทการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พบว่า แนวทางการส่งเสริมบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา คือ สร้างความ เข้าใจ ชัด ความชัดเจนภายในกลุ่ม เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คัดเลือกบุคลากรให้ตรงกับความรู้และความสามารถ สนับสนุนการพัฒนาของครูทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาตนเอง เช่นเดียวกับ Khairi Saleh Shakuna, Norhisham Mohamad & Asbi (2016 : 198–211) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา ต่อการสอนของครูโปรแกรมการฝึกอบรม พบว่าโปรแกรมการฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญในฐานะตัวแปรของการนิเทศ การศึกษาส่งผลให้ประสิทธิภาพการสอนของครูสูงขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพการฝึกอบรม เป็นการส่งเสริมครูให้มีความรู้ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ได้

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยกระบวนการนิเทศภายใน มี 3 ระยะ 5 ขั้นตอนดังนี้ ระยะก่อนนิเทศ : ขั้นที่ 1 ประเมินและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 2 ออกแบบและวางแผน ขั้นที่ 3 สร้างเครื่องมือ สื่อ และนวัตกรรม ระยะระหว่างนิเทศ : ขั้นที่ 4 การนำไปใช้พัฒนาครู โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง (On the Job Training) และ ระยะหลังนิเทศ : ขั้นที่ 5 ประเมินผล รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเอกสารประกอบ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และเป็นประโยชน์ อีกทั้งผ่านการทดลองใช้ (Try-out) มาแล้วกับประชากรที่มีบริบทใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยจริง แสดงให้เห็นถึงคุณภาพเป็นที่ยอมรับ สามารถนำไปใช้พัฒนาครูได้ สอดคล้องกับ วชิรา เครือคำอ้าย และชวลิต ขอดศิริ (2561 : 95–137) ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศ โดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง เพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้รูปแบบการนิเทศที่ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ หลักการ เงื่อนไขสำคัญ และองค์ประกอบของรูปแบบ กระบวนการ ประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมความรู้ก่อนการนิเทศ (Preparing : P) 2) ขั้นวางแผนและออกแบบการนิเทศ (Planning : P) 3) ขั้นเรียนรู้และแลกเปลี่ยนในการปฏิบัติการนิเทศ (Learning and Sharing : I) 4) ขั้นการนิเทศด้วยกระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring : C) 5) ขั้นสะท้อนคิด หลังการนิเทศ (After Action Review : A) เช่นเดียวกับ สุภาภรณ์ ใจสุข (2563 : 202–203) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการชี้แนะร่วมด้วยแนวคิดกัลยาณมิตร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกันด้วยการสืบสอบ 4Ex2 สำหรับครูคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ารูปแบบการนิเทศมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการนิเทศ 4) การประเมินผลการนิเทศ และ 5) เครื่องมือการนิเทศ ซึ่งกระบวนการนิเทศมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สร้างความเข้าใจและศรัทธา ขั้นที่ 2 มีเมตตาถามปัญหาและความต้องการ ขั้นที่ 3 ขวนหาแนวทางดำเนินงานอย่างตั้งใจ ขั้นที่ 4 ร่วมใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผล ขั้นที่ 5 ประเมินตนประเมินงานอย่างเปิดใจ

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่ารูปแบบฯ และเอกสารประกอบ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และเป็นประโยชน์ ส่งผลให้ 1) กระบวนการนิเทศภายในและการพัฒนาครู ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากกิจกรรมย่อยที่ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ การนิเทศภายใน ทั้งสามกิจกรรมส่งเสริมซึ่งกันและกันช่วยให้ครูได้พัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการปฏิบัติงานในสภาพจริง (On the Job Training) และได้รับการชี้แนะจากผู้บริหารสถานศึกษาผ่านกระบวนการนิเทศภายในที่เป็นระบบ 2) ครูมีความรู้ และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนาสูงขึ้น เนื่องจากได้รับการพัฒนาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจากคู่มือการพัฒนา

รวมทั้งคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพ และผู้บริหารสถานศึกษาใช้เครื่องมือการนิเทศที่ถูกออกแบบมาเป็นระบบ ภายใต้หลักการทางวิชาการ ช่วยให้ครูได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ส่งผลให้คุณภาพผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูมีคุณภาพ 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษา เนื่องจากครูใช้การวิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง นักเรียนมีความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ของครูเนื่องจากครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับปัญหาและความต้องการและปัญหาของนักเรียน 4) ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมากที่สุด เนื่องจากการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาความรู้ของครู เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น กระบวนการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) เป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครู ทำให้ได้แนวทางพัฒนาและต่อยอดในการพัฒนาวิชาชีพได้

จากผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรา เครือคำอ้าย และชวลิต ขอดศิริ (2561 : 136-137) พบว่า รูปแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง เพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ผู้รับการนิเทศสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสามารถบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ได้ชัดเจน ส่วนผลการตรวจสอบพฤติกรรมชี้แนะและระบบพี่เลี้ยงของผู้นิเทศอยู่ในระดับมาก คือ ผู้นิเทศสามารถปฏิบัติการนิเทศในรายการที่กำหนดไว้เดือนละ 2 ครั้งขึ้นไป โดยประเด็นที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือการร่วมกันกำหนดเป้าหมาย ในการจัดการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่นเดียวกับ อรรถยา ทวีวัฒนพงษ์ (2563 : 304-305) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ผลการประเมินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า การใช้รูปแบบการนิเทศส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอนและการใช้เครื่องมือสังเกต การการสอนสูงขึ้น และส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ และ Goksoy (2018 : 2142-2149) ได้ศึกษาระดับพัฒนาการทางวิชาชีพของครูผู้สอนตามวิธีการนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental supervision) โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์นักวิชาการการศึกษา การสังเกต และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาวิชาชีพของครูควรครอบคลุม 8 ด้านหลัก ได้แก่ การวางแผนและเตรียมบทเรียน การดำเนินกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาทางวิชาชีพ การสื่อสาร การให้คำปรึกษา การจัดการชั้นเรียน และการจัดการโครงการและเวลา จึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาในทุกด้านเหล่านี้เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษานำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไปใช้ในบริบทโรงเรียนขนาดอื่นได้

1.2 นำโครงสร้างและขั้นตอนรูปแบบการนิเทศภายใน มาจัดทำแผนนิเทศภายในรายปี พร้อมกำหนดบทบาทของผู้นิเทศภายใน และคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยในชั้นเรียนให้ชัดเจน เพื่อสนับสนุนครูให้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้สะดวกยิ่งขึ้น

1.3 เสนอผลการวิจัยและเอกสารประกอบต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขยายผลในวงกว้างมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นำแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการนิเทศภายใน แก้ปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน

2.2 นำคู่มือการนิเทศภายใน แบบบันทึกการทำวิจัย แบบนิเทศ แบบประเมินงานวิจัยของครู ไปใช้ในการกิจของสถานศึกษา ที่เน้นเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2.2 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยงานนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา และงานวิจัยในชั้นเรียนของครู

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ.

ชลัดดา ลิ้มมา. (2562). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครู

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 13(2), 145–156

ราชกิจจานุเบกษา. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. (2560). กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา.

วชิรา เครือคำอ้าย และชลิต ขอดศิริ. (2561). รูปแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง

เพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). แผนปฏิบัติการราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระยะ 4 ปี

พ.ศ. 2560–2563. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สุภาภรณ์ ใจสุข. (2563). การพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการชี้แนะร่วมด้วยแนวคิดกลายนิมิตเพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกันด้วยการสืบสอบ 4Ex2 สำหรับครูคณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม–ธันวาคม 2563) 202–203

หทัยชนก พิชัยช่วง. (2562). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อรรธยา ทวีวัฒนพงษ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

โรงเรียนสุนทรวัฒนา. ชัยภูมิ.

Eisner, E. W. (1979). *The educational imagination: On the design and evaluation of school programs*. Macmillan.

Goksoy, İ. (2018). The effects of distributed leadership on school supervisors and teachers. *Universal Journal of Educational Research*, 6(10), 2142–2149.

- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity [Paper presentation]*. Annual Meeting of the American Educational Research Association, San Francisco, CA, United States.
- Shakuna, K. S., Mohamad, N., & Asbi, A. (2016). Development of a teacher performance evaluation instrument based on standards. *International Journal of Evaluation and Research in Education*, 5(3), 198–205.